

1964-01-28

FAKTA

Dokumenttype:
Brevudkast

Dateringsbegrundelse:
Datering i brev.

Afsendersted:
Paris

Arkivplacering:
Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Sonja Ferlov Mancoba skriver med beklagelse til Steen Hybler, at hun må trække sit tilsagn om at udstille i hans galleri tilbage. Hun mener ikke, hun endnu står stærkt nok med sine skulpturer til at kunne vise dem på en separatudstilling. Hun undskylder, at hun har overvurderet sine kræfter. Hun skriver, at hun nu har holdt sig udenfor udstillingslivet i Danmark i 15 år. Hun arbejder med et menneskeligt udtryk, som skal modnes og fremsættes "rigtigt", før hun er klar til at vise sine skulpturer. Hun tilbyder postscriptum at købe nogle collager, han har købt af hende, tilbage, såfremt han nu ikke længere skulle ønske dem.

28/1-64

Kære Herre Steen Hybler

Maaske vil vi have truffet hin-
anden her for dette Brev naar
Dem men alligevel skriver jeg
nu dette til Dem, fordi jeg er
rasløs for at kontakte Dem saa
hurtigt som muligt, og fordi jeg
da er ængstelig for det Tilfælde at
De ikke skulde finde Tid til et
et Besøg her mens De er i Paris.
Sagen er den
Jeg har ikke for Vane at sige Ja til Ting
som jeg ikke gennemfører og jeg
er og jeg er meget ked af at dette
nu alligevel er Tilfældet, det synes
mig at skuffe og ikke staa ved ~~ordet~~
jeg har sagt. Jeg beder Dem underligt
tilgive mig og prøve at forstå
min Stilling.
Sagen er den at jo mere jeg reflekterer,
derover jo mere længtes jeg for
ikke at kunne staa op til det
ansvar jeg har paalaget mig

21 men jeg beder Dem og jeg haaber
at De som Memerke kan forstaa
mig og vil tilgve mig trods de
Vanskeligheder jeg maatte forvalde
Dem og den Tid jeg maatte have
spildt for dem.

Hermed de venligste
Hilsener med Tak

Deres S. V. M.

P.S. Hvis De under disse Omstændig-
heder muligvis nu er ked af
at have mine Callager vil jeg
gerne prøve at tilbagebetale
de 500 Kr som De saa venligt
sendte mig paa Forskud og saa
tage Callagerne tilbage.

2 med Hensyn til en Separat udsælling
Dem i April. Jeg er bange for at jeg
maa dette Stadium ikke tilstrække-
ligt vil kunne forsvare min Stilling
ved en Udsælling alene og bliver
det ikke tilstrækkelig stærkt
da er det forværken godt for Dem
eller for mig. Da maa jeg for
hellere skuffe nu end senere
hvor det vilde være af endnu
større Betydning.

Naar jeg er nu er kommet til
dette Standpunkt af en saa kroget
og vaklende Vej da har den væsentlige
Grund simpelthen været min økonomiske
Stilling. Naar man føler sig økonomisk
truet er man ofte tilbøjelig til at
overvurdere sine Kræfter og sige
ja ~~til~~ ~~til~~ til mere end man i
Virkeligheden kan overkomme blot
forat det maa gerne vil. selv
om man ved kold Reflektion vilde
være sig bevidst at det er mere
end det man evner.
Naar jeg nu i ca. 15 Aar har holdt

nig outhellig udenfor Udstillingslivet
i Danmark saa føler jeg at det
vilde være godt jeg, trods mulig
fortsatte økonomiske Vanskeligheder og
Trods den Skam jeg bringer over mig
ved at afslaa deres generøse Tilbud
og Trods de Forslyrselser og Vanskeligheder
jeg maatte forvalde Dem ved min
Vaklen, saa føler jeg dog, at jeg har
en pligt baade mod mig selv og mod
de 6 Arbejdere til hvem jeg søger
at tale gennem mit arbejde, til at
være ^{endnu en gang} med at ønske at give
dette samlede Udtryk for det som jeg
føler jeg skal sige og som jeg har givet
saa meget af mit Liv til som det
var mig muligt.

Jeg forstaaar hvor fjert denne min
Rytme der trods alt først og sidst er
bestemt af Trangen til at fremsette
et menneskeligt Udtryk og frem-
sette det rigtigt og paa det højspunkt
hvor det er modnet dertil, jeg forstaaer
hvor fjert denne Rytme maaske synes
Dem som Kunsthandlar.